

hvorfor hun var bleven dømt, og blev hun derfor løsladt. Hun fik da udbetalt en Understøttelse af 40 Kr., og senere tilstodes der hende 10 Kr. maanedlig, hvilket imidlertid for længere Tid siden er ophørt. Hun ansøgte derefter Justitsministeriet om at erholde en Understøttelse, mindst saa stor som den hende senest tilstaaede, men erholdt det Svar, at man ikke fandt Tjæle til at søge hende en saadan tillagt. Hun andrager derfor om, at Folkethinget vil hjælpe hende til at erholde den, i Betragtning af, at hun, som er 62 Aar gammel, er bleven fysisk og økonomisk ødelagt ved den hende urettelig overgaaede Behandling, og at Lov af 5te April 1888 om Erstatning for uforskyldt Varetægtsfængsel formentlig taler for, at en saadan tilstaaes hende.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Justitsministeren.

79. Fra Enken efter Stationsforstander Reinholdt Jensen, C. Jensen af Kjøbenhavn om Understøttelse. (Indbragt den 12te Februar 1889 af Folkethingetsmanden for Aalborg Amts 1ste Valgkreds, Tutein.)

Andragerinden oplyser, at hun er 51 Aar gammel, og at hendes Mand i 20 Aar har været Stationsforstander i Veile, at han i flere Aar har været svagelig og navnlig i det sidste Aar har maattet søge Badefuranstalt og Hospital, hvorved der er paadraget en Gjæld af c. 1,000 Kr. Da hun anser sig forpligtet til at dække denne af det i hendes afdøde Mandes Lønning indeholdte Beløb, som formentlig andrager c. 7,000 Kr., kan hun ikke for den tilbageblivende Kapital forstaffe sig saa Meget, at hun kan imødesee en sorgfri Fremtid. Da hun paa et Andragende til Indenrigsministeriet har modtaget det Svar, at man særlig under Hensyn til Størrelsen af det for hendes afdøde Mand opsparede Forsørgelsesbeløb ifølge de med Hensyn til Bevilling af Understøttelse af Statsbanedriftens Midler til Funktionærer ved Driften og disses Efterladte fulgte Regler ikke har kunnet imødefomme det, andrager hun nu om Rigsdagens Hjælp til at erholde en aarlig Understøttelse.

Udvalget gjør for Tiden ingen Indstilling.

80. Fra Cand. theol. P. Larjen af Lyngby om Understøttelse. (Indbragt den 21de Februar 1889 af Folkethingetsmanden for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds, Rosen.)

Andrageren oplyser, at han i Juli Maaned 1888 har ansøgt Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet om at blive tilstaaet en Statshjælp, men uden Resultat, hvorfor han nu henvender sig til Rigsdagen for ved dens Bistand at opnaa en saadan. Til Støtte for Andragendet anføres, at han som Udgiver af forskellige Blade, særlig „Kjøbenhavns Kommissionstidende“ og „Morgenposten“, har virket til Oplysningens Fremme blandt Middelfstanden, og ved det førstnævnte navnlig har bevirket, at Betalingen for Avertissementer i Adresseravisen betydelig blev nedsat. Dernæst angiver han, at det skyldes ham, at man her i Landet har faaet Sporveie, og at han har Fortjenesten af Udgivelsen af „Almennyttigt dansk Konversationslexikon over alt det Vidværdigste i Naturen, Livet, Kunsten og Videnskaben fra den ældste til den nyeste Tid“. Fremdeles mener han, at det skyldes ham, at det latinske Sprog er blevet affastet som Examinationsprog ved den theologiske Embedsexamen, og endelig tror han, at hans Privatstole i Lyngby, hvor han alene har ledet Undervisningen i alle de Fag, som læres i de bedre Skoler, har Krav paa Aaakjønneelse.

Udvalget gjør ingen Indstilling.